

آقای حاج سید زین العابدین سبز واری

زندگانی حضرت رضا علیه السلام

۴

ورود امام به رو

همینکه خبر ورود حضرت رضا به رو رسید در مردم آن شهر شور و شفقت زائد الوصفی پیدا شد.

مردم در انتظار ورود آنحضرت دقیقه شماری میگشند مامون دستور داد که مراسم استقبال شایان فراهم آورند و امراء و بزرگان همه از موکب حضرت استقبال کنند (۱)

حتی خود مامون نیز باستقبال حضرت شافت و آنچه لازمه احترام و تجلیل بود بجای آورد. آنگاه دستور داد تا وسائل پذیرایی آنحضرت را از هر جهت مهیا و خدمتگزاران چندی هم برای خدمت معین کنند.

پیشنهاد مامون درباره خلافت و ولایت عهدی

چون مدته از ورود حضرت رضا (ع) به رو گذشت و دید و بازدیدها انجام یافت مامون در صدد برآمد که نظر خود را در باره واگذاری خلافت با آنحضرت عملی سازد محمد پارسا در کتاب خود (فصل الخطاب) مینویسد چون حضرت رضا (ع) در مرو بمامون پیوست مامون بر حضرتش عرض خلافت نمود و خواست اصل خلافت را با آنحضرت واگذار کند اما حضرت رضا (ع) قبول ننمود و در این باره عندها آورد ویاسخهای بمامون داد. مامون در این خصوص بسیار پافشاری داشت اما درهی نوبت حضرتش جوابهایی باو میدادند بالاخره مامون اظهار داشت حال که از قبول خلافت امتناع داری باید ولایت عهدی را بعد از من قبول فرمائی. در باسخ این تقاضا نیز

۱- مسعودی در ایات الوصیه و مرحوم مهدی در ارشاد

حضرت رضا (ع) فرمود من از پدرم شنیدم که او از آباه خود و آنها از پیغمبر شنیده‌اند که من پیش از تو از دنیا خواهم رفت بعضی نوشته‌اند که مامون مدت دو ماه این تقاضا را مکرر می‌نموده و حضرت شش قبول نفرمودند.

در مناقب و ارشاد نوشته شده که حضرت رضا (ع) مکرر از قبول ولایت‌عهدی مامون عذر خواسته است. بالاخره روزی حضرت را بخلوت خواست و سخنانی تهدید آمیز بوی گفت و در این مجلس تنها فضل بن سهل وزیر مامون حضور داشت. از جمله سخنان مامون این بود. «مگر نه عمر شوری را بین شش نفر که یکی از آنها جدت امیر المؤمنین علی (ع) بود قرار داد. در آنجا خلیفه شرط کرد که هر یک از آنها مخالفت کند گردن او را بزنند».

حضرت که متوجه سخنان تهدید آمیز مامون شد فرمود من ولایت‌عهدی را می‌پذیرم بشرط آنکه امر و نهی نکرده و حکمی صادر نکنم. و در عزل و نصب ولایت و حکام نیز دخالت نداشته باشم. مامون قبول کرد و باین‌دازه اظهار خرسندی نمود پس دستور داد که ولایت‌عهدی حضرت رضا (ع) را بردم در همه جا ابلاغ کنند.

هر اسم ولایت‌عهدی

طبری در تاریخ خود نوشته است که مامون در سال ۲۰۱ حضرت علی بن موسی (ع) را ولی عهد و خلیفه مسلمین بعد از خود قرار داد و او را رضای آل محمد (ص) لقب داد آنگاه دستور داد این امر را بهمه مردم اعلام نمایند.

صاحب نور الایضار مینویسد چون حضرت علی بن موسی الرضا (ع) با اصرار فضل بن سهل و برادرش حسن ناچار از قبول ولایت‌عهدی مامون گردید در روز پنجم شنبه یعنی ماه رمضان سال ۲۰۱ مامون مجلس مفصلی تشکیل داد که در آن همه بزرگان از امراء دولت و سران سپاه واعیان مرد حضور داشتند در این مجلس مامون حضرت رضا (ع) را ولی عهد و خلیفه مسلمین بعد از خود معروفی نموده آنگاه خطباء و شعراء در این باره قصائد و اشعار نیکو سرودند و بدره‌های بیشمار زر که قبل از تهیه شده بود بین حضار هر کس را بفرا خود حال خود تقسیم شد.

صدقه از بیهقی نقل نموده «وقتی‌که همه با علی بن موسی بن جعفر بیعت گردند مامون بنیبر بالا رفته گفت (ای گروه مردم من شما را به بیعت علی بن موسی بن جعفر در آوردم و بخدا قسم که این نامها اگر بر کران و کوران خوانده شوند یقین که باذن خدا یتعالی خوب و سالم خواهند شد ...)»

در ارشاد نقل شده که عباس فرزند مامون با مر پدرش از جا برخاسته و دست

حضرت رضا (ع) را بوسیدسپس مامون باو دوباره اذن جلوس داد بعد از او به محمد بن جعفر بن محمد عم بزر گوار حضرت رضا امر شد که از جا برخیزد او هم تا برای برادر مامون رسید ایستاده دست او را بوسید . در همین خبر است که ابو عباد نام از طرف مامون یک یک علویین و عباسیان را که در مجلس بودند احضار کرده و با آنها سیم وزر و جواز گرانبهای میداد .

بعد از تقسیم جواز مامون بحضورت رضا (ع) عرض کرد که برای مردم خطبه بخواند حضرت هم خطبه بسیار کوتاهی خواند و دیگر چیزی نفرمود .

شیخ بهائی در کشکول مینویسد «حضرت ضسن قبول ولایته‌هدی این نکته را نیز مقتدر کر شد که تو از حقوق ما شناختی آنچه را که پدران تو شناختند و باین ترتیب من از تو ولایته‌هدی را قبول نموده و پذیرفتم اما چفر و جامعه دلالت دارند که این امر تمام نشده و انجام نخواهد گرفت ...»

مامون فرمان ولایته‌هدی حضرت رضا (ع) را بخط خود نوشته و حضرت هم با تصریفاتی که در بین سطور خط مامون فرمودند اعتراف خود را مرقوم داشته اند . عده دیگر از بزرگان آن زمان نیز اعتراف نوشته و آنرا امضاء نموده‌اند . در مطلع الشمس مینویسد که این فرمان تاعله سلطنت امیر تمور در مشهد در خزانه حضرت رضا (ع) باقی بوده و ملا سعید تقاضانی هم آنرا دیده است .

پس از استقرار امر ولایت عهده مامون فرمان داد که بنام مبارک حضرت رضا سکه زندند .

مضمون عبارتهایی که در این خصوص نقل شده مختلف است و ممکن است چند رقم بوده و بولهای مختلف بنام مبارک آنحضرت ضرب شده باشد . مثلا بعضی از بولهای در مرو و برخی در شهر اصفهان ضرب شده‌است .

اعتراض مردم بر مامون و جواب او

میگویند بعد از این وقایع بمامون گفتند تواولاد علی بن ابی طالب (ع) را بر تراز بنی عباس میدانی و آنها را بیشتر دوست‌میداری . مامون در جواب آنها گفت خواستم آنچه را که علی بن ابی طالب (ع) از احسان و گذشت در باره ما انجام داده تلافی کنم . چه آنکه امیر المؤمنین علی (ع) به عبدالله بن عباس (جدما) حکومت بصره را داد و عبیدالله عباس را والی یعنی کرد و سعید بن عباس را ولایت مکه داد . همچنین قلم بن عباس را حکومت بحرین بخشید و باین ترتیب هریک از اولاد و بنی اعمام خود را

در مرزی والی فرمود . در صورتیکه سه خلیفه قبل از او به هیچیک از بنی هاشم ولایت و منصبی تفویض نکرده بودند . به شخص حضرت علی بن موسی (ع) نیز همین اعتراض از طرف بعضی از مردم شده بود . حتی بعضی از این اشخاص در صدد قتل آنحضرت برآمدند . اما حضرت رضا (ع) در جواب اعتراض آنها می فرمود آنچه یوسف پیغمبر را بقبول ولایت مصر و جدم امیر المؤمنین (ع) را به دخول در شوری و اداره نموده بود مرا نیز به قبول این امر مجبور نمود .

بهر حال صدوق از یاسر خادم و ریان بن صلت نقل میکنند وقتی که حضرت رضا (ع) ولایت عهدی مامون را قبول فرمود مامون که خود از این عمل بسیار خوشنود بود کلیه حکام و قضات و سران لشکر و بزرگان دیگر را خواسته و همه را با بذل مال بسیار و منصب خرسند نمود و آنها همگی با این امر راضی شدند . تنها سه نفر بنام‌های عیسی جلوه‌ی ، علی بن ابی عمران و ابی یونس . زیر بار نرفتند و مامون مستور داد آنها را زندانی کنند . بعضی هم چنین نقل کردند که آن سه نفر را در مجلس با مر مامون کردن زدند با این ترتیب ولایت عهدی حضرت رضا (ع) مسجل و با بر جا گردید .

(ناتدام)

سینی چینی

عکس پشت جلد

سینی چینی ستاره شکل بقطار ۴۵ سانتی‌متر ساخت قرن نهم هجری هشت گوشه زمینه سفید که با گلهای درشت آبی رنگ روی بوته قرار گرفته و بگلبر گهای کوچک زینت شده است لبه و دیواره و متن سفید پشت آن قهقهه‌ای رنگ میباشد نقش پشت آن را نیز یک ستاره هشت گوش تشکیل میدهد .

از این قبیل چینی‌های نفیس تاریخی یک کلسیون بزرگ و پر بها در موزه آستان قدس موجود است که در ویترین‌های زیبائی بنمایش گذارده شده و بتalarهای موزه زیبائی خاصی بخشیده است .